

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2458
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 10. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po seniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.400

Javna diplomacija in enakopravnost držav Usoda dveh svetlih povojnih načel

Ko se je ob koncu svetovne vojne ustvarjala nova politična organizacija sveta, sta bili posebno jasno poudarjeni dve načeli: javna diplomacija in enakopravnost držav in narodov. Veliki pokojni ideolog Wilson je na ti dve zahtevi gradil vso svojo politično stavbo, toda kakor se prej ali slej polaste vsake plemenite ideje realni špekulant, tako so se polastili tudi načela javne diplomacije in enakopravnosti držav. Že na mirovni konferenci v Parizu, ko je bil Wilson še živ in aktiven, se je javna diplomacija vedno bolj umikala tajni, dokler ni v zadnjem desetletju skoraj docela izginila v pozabljenju. Tako imamo danes še več tajnih meddržavnih pogodb, kakor smo jih imeli pred usodnim poletjem l. 1914. Vsebina teh pogodb pa pri Društvu narodov v Ženevi ni registrirana, kakor določajo statuti te organizacije. Ono, kar hranijo njeni arhivi, so samo sfrizirane kopije, slepilo za javnost, za — javno diplomacijo.

Še večji polom kakor javna diplomacija, je pa doživela ideja enakopravnosti držav in narodov. Na mirovni konferenci so odločale o vsem samo velesile. Ostale države so se hočeš nočeš morale vdati njihovemu diktatu. Odbor petih je razpravljal za zaprtimi vrati o usodi celih narodov in ni se brigal niti za najvišje tedanje gesto: samoodločbo. Meje so bile potegnjene tako, kakor so velevali interesi velesil, in tudi zaščita manjšin je bila naložena samo malim in pa — premaganim državam. In ko se je pozneje oživotvorilo Društvo narodov, so ga zopet vzele v zakup velesile. Postalo je izključno eksekutivni organ njihove volje. Srednje in male države smejajo samo govoriti, sklepati in odločati ne morejo. Zato je tudi tako velika razlika med nastopanjem ženevske institucije napram malim in med nastopanjem napram velikim. Spomnimo se samo kristske afere in Daljnega vzhoda!

Docela isti pojav opazujemo na raznih konferencah, ki so v zadnjem času tako neverjetno številne, da jih je že težko razločevati in zasledovati. Tako smo videli n. pr. na razorožitveni konferenci v Ženevi, da so se velesile sporazumevale

ločeno od srednjih in malih držav, ki so bile privučene samo k plenarnim sejam in splošnim razpravam. Še vse bolj jasno, in doslej nenavadno drastično, nam je pa pokazala preziranje malih držav taktika velesil na sedanjih reparacijskih konferencah v Ženevi. Najbolj klasičen primer je pač znana deklaracija Anglije, Francije, Italije, Japonske in Belgije. Te države, h katerim je bila Belgija pritegnjena menda samo zaradi lepšega, so kratkoma sklenile na svojo roko rešiti reparacijski problem in so ta svoj sklep sporočile srednjim in malim državam šele tedaj, ko so ga dale tudi že časnikarjem. In ko je zastopnik Jugoslavije, ministerski predsednik in zunanji minister dr. Voja Marinković proti temu protestiral, je delegat Anglije Macdonald kratko izjavil: »Če deklaracijo odobrite, bomo o njej razpravljali, če je ne, ne bomo. Uveljavljena bo brez vas!«

Toda že samo sklicanje konference dokazuje, kako daleč smo se oddaljili od l. 1918. postavljenega načela enakopravnosti držav in narodov. Konferenco so kratkoma sklicale velesile in povabile nanjo srednje in male države, daš so nekatere izmed teh velesil dosti manj zainteresirane na reparacijah, kakor je n. pr. Jugoslavija. Če se reparacije črtajo, bo izgubila Anglija na leto samo 66,9 milijonov zlatih mark, Italija celo le 37,7 milijonov, dočim izgubi Jugoslavija, ki je bila na konferenco samo »povabljena«, 68,9 milijonov. Načelo enakopravnosti propada torej prav tako naglo, kakor je propadla javna diplomacija. Z velikimi koraki se svet na vseh koncih in krajih vrača k starim, zlim predvojnimi metodam.

Kakor pa je morala in bo še morala zmagati enakopravnost in enakovrednost človeka kot posameznika, tako bo prej ali slej moralo biti tudi konec delitve sveta na velike in male narode, na take, ki smejo vse in na take, ki ne smejo ničesar. In dokler ta zmaga ne bo dobojevana, se na svet ne bo vrnil zaželen mir, ne bo se obnovilo pogrešano blagostanje. Bodočnost, lepša bodočnost je samo v demokratični enakopravnosti in enakovrednosti narodov in držav!

Srdite poulične borbe v Bolgariji

Nasprotja med zemljoradniki in makedonstvujočimi — Ugrabljenje časnikarja Kostovega — Pretep na shodu Cankovega

SOFIJA, 23. junija. Teško gospodarsko stanje in divjanje makedonstvujočih povzroča v Bolgariji vedno več težkoč. Makedonstvujoči so se pričeli boriti tudi proti zemljoradnikom, ki so sedaj zopet najmočnejša stranka, dasi niso enotni. Zemljoradniki seveda odgovarjajo in zdi se, da se pripravljajo odločilen spopad. Posebno veliko ogorčenje je vzbudilo ugrabljenje zemljoradniškega časnikarja Dena Kostovega, urednika »Zemljodelskega Znamena«. Kostov je bil v nedeljo aretiran na postaji Kaspičan, ko je potoval na neki shod v Novo selo. Kam je izginil po aretaciji, ne ve niti orožništvo niti notranje ministrstvo, kakor tudi ne, kdo je dal nalog za aretacijo. Jasno je, da so vso stvar aranžirali makedonstvujoči, ki so Kostovega ugrabili. Aktivnost zemljoradnikov dokazuje tudi napad na shod bivšega ministrskega predsednika Aleksandra Cankovega v Burgasu. Na shodu je nastal pretep, ki je trajal četr št. ure. Orožniki

so le z največjim naporom napravili red. Prepir in pretep je izzval Cankov sam, ki je zahteval, da se mora sedanja vlada odstraniti in uvesti režim močne roke. Zemljoradniki so mu odgovorili s klici »Do ljudski ubijalec!«

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opol-dne): Vreme se bo le polagoma zboljšalo. Hladno.

Pri apnenju arterij v možganih in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefove« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska. Cenjeni učenci na klinikah za notranjo medicino so dosegli celo pri polnostransko ohromelih s »Franz Josefovo« vodo najboljšo uspehe pri iztrebljanju črevesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Ameriška demagogija v Ženevi

Hooverjeva spomenica — Izjava iz Bele hiše — Protest francoskega tiska — Razorožitvena konferenca v nevarnosti

ŽENEVA, 23. junija. Na zahtevo ameriškega delegata Gibsona je Henderson sklical včeraj glavni odbor razorožitvene konference. Na seji je Gibson prečital Hooverjevo spomenico, v kateri zahteva znižanje oborožitve vseh držav za tretjino. Na kopnem se morajo popolnoma odpraviti tanki, plini in težki topovi. Vsaka država sme imeti le toliko vojakov, kolikor jih potrebuje za notranjo varnost in zunanjo obrambo. V zraku se odpravijo bombna letala in prepovede bombardiranja. Na morju se vse brodovje zmanjša za tretjino. Spomenica pravi, da bi bil na ta način storjen najvažnejši korak za obnovo svetovnega gospodarstva. Razorožitev bi odpravila bojazen in medsebojno nezaupanje.

WASHINGTON, 23. junija. Iz Bele hiše je bilo odposlano uradno obvestilo, ki zanika lozansko vest, da bi bila Amerika, če se njen razorožitveni predlog sprejme, pripravljena popustiti gle-

de vojnih dolgov. Amerika vztraja slej ko prej na stališču, da so razorožitev, reparacije in dolgovi tri docela ločene stvari. Prav tako bo neovirano izvršila svoj triletni program za gradnjo vojnih ladij, tudi če se njen razorožitveni predlog sprejme. Glede dolgov se je eventualno pripravljena pogajati z Evropo, če se zedini radi reparacij.

PARIZ, 23. junija. Današnji listi odklanjajo soglasno Hooverjevo poslanico označujoč jo kot demagoški volilni manevar. Hooverja samega napadajo brezobzirno in mu očitajo, da izrablja razorožitveno konferenco v svoje osebne politične namene. Njegov predlog je tak, da bi se morali razorožiti vsi, samo Združene države ne. Taka razorožitev bi samo izenačila Francijo z Italijo in Nemčijo. Amerika bi se vojaško okrepila, ostale države bi pa bile napram njej oslabiljene. Po vsem tem je docela jasno, da bo Hooverjev predlog propadel in žnjim vsaj zaenkrat tudi uspeh konference.

Nemčija ne plača ničesar več

V Lozani ni sporazuma — Nemška spomenica Afront proti francoskim predlogom

LOZANA, 23. junija. Po prvih optimističnih pričakovanjih postaja vedno bolj očito, da so spori zaradi reparacij skoraj nepremostljivi. Posvetovanja med Herriotom in Macdonaldom, o katerih so včeraj trdili nekateri listi, da so končala z novim sporazumom, niso obrodila nobenega uspeha. Dočim vztraja Anglija pri zahtevi, da se reparacije kratkoma črtajo, se Francija s svojimi ožjimi zaveznicami, osobito Jugoslavijo, energično brani take rešitve. Nadaljna sporazumevanja med

Herriotom in Macdonaldom je pa nova nemška spomenica, izročena včeraj, skoraj popolnoma onemogočila. Spomenica, katero je nemški zunanji minister baron Neurath izročil predsedniku Macdonaldu, naglašja, da se morajo reparacije brez-pogojno črtati. Nemčija ne pristane na novi moratorij in je prav tako tudi proti uvedbi sistema odplačil, najetju kakršnihkoli hipotek na državne ustanove ter oddaji železnic. Skratka, Nemčija izjavlja, da ne plača ničesar več.

Pred državljansko vojno v Nemčiji

Konferenca notranjih ministrov — Spopadi in pokolji Viljem se vrne v Nemčijo? — Kerl zopet predsednik pruske zbornice

BERLIN, 23. junija. Notranji politični položaj postaja v Nemčiji vedno nevarnejši. Popolnoma je jasno, da se pripravljajo usodni dogodki, ki bodo izzvali vojaško diktaturo ali pa državljansko vojno. Da bi se v zadnjem trenutku dosegel sporazum, je vlada poklicala v Berlin vse notranje ministre nemških dežel, ki so se včeraj dopoldne sestali na konferenci pod predsedstvom državnega notranjega ministra. Izgledi za sporazum so pa zelo malni, posebno zato, ker odklanja Bavarska absolutno vsako vmešavanje države v notranje zadeve dežel. Včerajšnja »Staats-Zeitung«, uradno glasilo bavarske vlade, pravi, da ne bodo vojaški poveljniki in zasilni dekreti tam, kjer je v veljavi pravica, ničesar opravili.

Medtem se nemiri, ki se spreminjajo že skoraj v državljansko vojno, nadaljujejo po vsej prostrani republiki. Spopadi se sploh ne dajo več kontrolirati, najhuje je pa v Porenju ter v Šleziji. Tudi v Berlinu so bili včeraj novi izgredi, pri katerih je bil ubit neki narodni socialist.

BERLIN, 23. junija. Tu se trdovratno širijo vesti, da se na jesen vrne v Nemčijo bivši cesar Viljem in se bo nastanil v Koburgu. V ta namen se baže že pogaja s Papevovo vlado. Narodni socialisti se vrnitvi cesarja v Nemčijo ne protivijo, novi zunanji minister baron Neurath pa izkorišča vse svoje odlične zveze v Angliji in Italiji, da bi dosegel dovoljenje obeh velesil.

BERLIN, 23. junija. Včerajšnja seja pruskega deželnega zbora je potekla popolnoma mirno. Za predsednika je bil ponovno in dokončno izvoljen narodno-socialistični poslanec Kerl, in sicer s 197 glasovi. Poslanci centroma so se glasovanja vzdržali. Novi ministerski predsednik bo pa izvoljen šele po državnozbornih volitvah.

REVOLTA V DÜSSELDORFU.

DÜSSELDORF, 23. junija. Tu so bili predvčerajšnjim in včeraj veliki komunistični nemiri. Komunisti so napadli policijo, ki je morala streljati in je pri tem več oseb ranila. Hitlerjevci zahtevajo sedaj, da se komunistične organizacije takoj razpuste.

Mir je prva dolžnost državljana

SCHULENBURG-KEHNERT

Nevšečnosti v mestnem parku

Zvest obiskovalec in ljubitelj mestnega parka nam piše: Naš park je sedaj pač v svoji najkрасnejši obleki in kdor šeta po njem, je poln občudovanja. Maršikateri tujec je že izjavil, da v Jugoslaviji ni lepšega parka. In vendar smo si v tem rajskem vrtu, kjer bi imeli vsi obiskovalci lahko zadosti užitka in ugodnosti, vedno v laseh. Gre namreč tu za dve stranki. Prva stranka stoji pod pokroviteljstvom skrbnih a tudi razburljivih mamic, in ta zagovarja vse tiste male samosrajčnike in kratkohlačnike, ki maturirajo, pardon: naturirajo še vsi v vozičkih, za klopni in drevesi...; druga fronta starejših stoji pa pod pokroviteljstvom »Olepševalnega društva«.

Prva sovraži paznika, ga zmerja, mu preti s pritožbami, ga hoče spraviti iz službe in ga imenuje v nekem listu »grobega cerberusa«. Druga stranka pa hvali tega paznika radi njegovega vpludnega in vestnega službovanja, osobito pa, ker ne dovoljuje več žoge metati, po travi skakati in cvetie trgati. To pišem v imenu teh drugih in pristavljam k pritožbam prvih, da prihajamo v naš divni park se spočiti, uživati mir in občudovati krasote narave, ne pa požirati prah različnih vozil, in prenašati skakanje, kričanje, vrišč in jok otrok. Tudi nam ni prijeten tisti večni: mama I. u, mama K. i, kar se vedno opravlja za našimi klopni. Posebno v vročih dnevih ni baš prijeten tak duh. Pa tudi gledalcu »narave« se obrne, če vidi primer gospe, ki otroka osnaži in si potem prst obriše ob travo. Res, krasni prizori!

Zagovornik malih je predlagal ureditev novega otroškega igrišča, ki je bilo že pred dvema letoma predvideno. Ker obstoja troje otroških igrišč, menim, da bi tudi četrto ne izdalo, kajti mamice bi se ne hotele ločiti iz starega parka, ki jim nudi toliko »štofa« pri mimoidočih.

Da ne pride konečno zadeva pred forum v Lozani in da ne bo treba četrtega igrišča, predlagam, da se nas kratkoma loči in naj se malim odkaze novi, ostalim pa stari park. Vrlemu pazniku bi bilo nadzorstvo zelo olajšano, ker bi intenzivna skrb za laboda, race, paviljon, cvetlične nasade, ter za snažnost klopi in njih okolice odpadla, to se pravi: mi bomo že sami pazili. K.

Prevoz zemeljskih ostankov dr. Erhatiča

Zemeljske ostanke legacijskega tajnika našega poslanstva na Dunaju dr. Stanka Erhatiča, ki se je z avtom smrtno ponesrečil pri Dunajskem Novem mestu, je bilo prepeljano danes popoldne z dunajskim brzovlakom preko Maribora v Celje, kjer je bil pogreb izpred kolodvoza na celjsko okoliško pokopališče. Tragično preminulemu dr. Erhatiču so izkazali zadnjo čast na mariborskem glavnem kolodvoru zastopniki vojaških in civilnih oblastev.

Novinarski klub.

Drevi ob 18. uri važna seja v kavarni »Bristol«. Člani se pozivajo, da se sestanka polnoštevilno udeležijo.

Iz banovinske službe.

Za banovinskega uradniškega pripravnika pri okrajnem glavarstvu v Dolnji Lendavi je imenovan Martin Ferjan; za »zvaničnico« pri okrajnem glavarstvu v Dolnji Lendavi je imenovana Nežika Kosova; pri kmetijski poskusni in kontrolni postaji v Mariboru pa je imenovan za slušatelja Maks Klopčič.

Iz carinske službe.

Premeščeni so: h glavni carinarnici v Beogradu carinik Nikola Djukanović iz Maribora k mariborski glavni carinarnici, carinik Dragutin Paljaga iz Soluna, iz Maribora carinika Vasilij Ložič h glavni carinarnici v Novem Sadu. Anton Berlot pa k carinarnici na Jesenice; k carinarnici v Dravogradu je premeščen carinik Oskar Kolar.

Poroke.

V Mariboru so se poročili: g. Maks Šerbec, mesarski pomočnik, z gđ. Juliano Steinacherjevo, trgovsko sotrudnico, g. Ivan Žohre, elektromonter, z gđ. Marico Gabrovo, zasebnico in g. Franc Živko, posestnik, s posestnico gđ. Terezijo Jakopčevo. Bilo srečno!

Zahteve narodnih železničarjev

Sklepi kongresa Organizacije jugoslovanskih narodnih železničarjev v Nišu

Te dni je bil v Nišu letošnji kongres Organizacije Jugoslovanskih narodnih železničarjev in brodarjev, te največje naše edinice, ki združuje ogromno večino vsega jugoslovanskega prometnega osebja. Kongresa so se vdeležili delegati podružnice iz vse države in na njem so se pretresala vsa železničarska in brodarska življenjska vprašanja, ki jih ustvarja sedanja kritična doba.

Ob koncu zborovanja je bila soglasno sprejeta resolucija, ki vsebuje te-le zahteve: »1. Da se zakonjeni zakonski predpisi in predpisi pravilnikov takoj in v celoti uveljavijo. V kolikor niso jasni in bi interpretacija mogla biti sporna, naj se uveljavijo v korist nameščencev, ne v njihovo škodo. 2. Da se spremene, odnosno izpopolnijo odredbe zakona o državnem prometnem osebju in vseh pravilnikov, in sicer po predlogih OJNZB, posebno pa še tudi pravilnika o pomožnem osebju. 3. Da se OJNZB pozove po svojih določenih delegatih k sodelovanju pri spreminjanju zakonov in vseh pravilnikov, odnosno da se dajo projekti organizaciji v presojo, tako, da bo mogla predložiti svoje upravičene zahteve in želje.

Iz mariborskega zdravniškega društva.

V soboto 25. t. m. ob 16. uri so vabljeni člani mariborskega zdravniškega društva k ogledu zdravstvenih naprav v palači OUZD. Zbirališče pred poslopijem.

Tombola ženskega društva.

Tombola v prid »Počitniškega doma kraljice Marije« bo 18. septembra, v primeru slabega vremena pa 25. septembra ozir. 2. oktobra tl. Ponovno opozarjamo na to ostala društva, na cenjeno občinstvo se pa obračamo z vpludno prošnjo, da nam izkaže naklonjenost ter prispeva dobitke za tombolo. — Mariborsko slov. žensko društvo.

Sprememba posesti.

Znano gostilno »pri Lokomotivi« na Frankopanovi cesti sta prodala lastnika Anton in Marija Rozman posestniku, gostilničarju in mesarju Dominiku Gajšku iz Slovenjgradca za 340.000 Din.

Tudi oni, ki bolujejo na arterio-sklerozo, pijejo Sisaško mineralno vodo, ker se na ta način rešujejo te težke nadloge.

Organizacija je prepričana, da je sedanjega slabega položaja krivo predvsem dejstvo, da se velik del njenih nasvetov in želj sploh ni upošteval in se njeni zastopniki niso klicali k sodelovanju pri sestavljanju zakonov in pravilnikov. Kajti samo oni bi, kot železničarji, zavedaajoči se svojih dolžnosti in poznavajoči prometno službo, mogli s svojimi nasveti koristiti tako službi kakor uslužbenecem. Ugotavljajoč to dejstvo, se organizacija nadeja, da se bo v bodoče ta napaka popravila in da nasveti organizacije ne bodo ostali le mrtve črke na papirju.

Štirinajsti kongres OJNZB naroča osrednji upravi svoje organizacije, da ima stalno v evidenci vse sklepe in predloge letnih občnih zborov oblastnih uprav in strokovnih sekcij, kakor tudi uprave v Splitu.

Ob koncu kongresa je bila izvoljena nova osrednja uprava. Za častnega predsednika je bil izvoljen Lazar Milošević, za predsednika pa Nikola Grujić, načelnik finančnega oddelka generalne direkcije državnih železnic.

*

Nezgoda.

V Vurmatu se je samokresom obstrčil na levi roki 13-letni posestniški sinček Maks Stampfer. Ko ni bilo očeta doma, je poiskal nabiti samokres v predalu očetove mize in se z njim tako neprevidno igral, da se je samokres sprožil. Odnoslo mu je sredinec leve roke. Spraviti so ga morali v bolnišnico. Tja so prepeljali tudi 11letnega sodarjevega sinčka Rudolfa Ciringerja iz Razvanja, ki se je ob kosi hudo porezal na obeh nogah.

Službeni list

dravske banovine objavlja v letošnji 49. številki: uredbo o prevedbi uslužbencev pravoslavne verske uprave v avtonomno (samoupravno) službo srbske pravoslavne cerkve, uredbo o prvem in občasnem pregledovanju in žigovanju meril, merilnih priprav, sodov, steklenic in posode, nadalje objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin v letošnjem letu in izpremembe v staležu državnih in banovinskih uslužbencev na področju Dravske banovine.

Grozna smrtna nesreča

Pastirček je splezal na električni jambor, kjer ga je ubil tok visoke napetosti

Prebivalce Limbuša in okolice je snočič pretresla strašna vest o nesreči, katere žrtev je postal 12letni posestniški sinček Tonček Klobasa.

Tonček je včeraj popoldne pasel krave na travniku ob Dravi, kjer stoji visok električni jambor daljnovođa Fala-Maribor. Tja gor je splezal dečko, in ko je bil na vrhu, je prišel v dotik z žicami visoke napetosti. Učinek je bil grozovit. V istem trenutku je dečka ubilo in užgalo kakor od strele. Njegovo trupelce pa je obviselo na žicah in dobesedno zoglenelo.

Od daleč je opazil grozni prizor neki bližnji sosed, ki je brž odhitel v Limbuš in telefonično obvestil o nesreči mariborsko reševalno postajo in elektrarno Falo. Na Fali so tok prekinili in takoj z avtomobilom odhiteli na kraj nesreče. Tu

se jim je nudil še groznejši prizor, kakor so ga pričakovali: Na visokem jamboru je med žicami viselo samo še nekaj ostankov otrokovega trupla, v bližini na tleh pa je ležala nezavestna dečkova mati, ki je bila prihitela na travnik in se od groze onesvestila. Ob električnem jamborju je ležala tudi ubita krava, ki je tudi na nepojasnen način prišla v dotik z električnim tokom.

Uslužbenci elektrarne Fale so brž sneli z jambora ostanke trupelca ubogega dečka in jih spravili v mrtvašnico na limbuškem pokopališču. Nesrečno mater pa so nezavestno naložili na rešilni avto, ki je bil med tem tudi že prispel in jo prepeljali v tukajšnjo bolnišnico, kjer je polagoma prišla k zavesti.

Nove žrtve požigalca na Drav. polju

V Hotinji vasi je gorelo na domačiji Marije Kobanove

Še se je kadilo s pogorišča pred dnevi upepelnega gospodarskega poslopija posestnika Gorenjaka, ko se je minule noči okoli polnoči nenadoma pojavil rdečipeletin v par sto korakov oddaljenem gospodarskem poslopiju posestnice Marije Koban v Hotinji vasi. Zgoreli so vsi vozovi, plugi, brane, in vsa klaja za živino, lanski kakor tudi letošnji pridelek. Na pomoč prihiteli gasilci iz Hotinje vasi in Pobrežja so imeli radi pomanjkanja vode težavno delo. Sreča samo, da so ljudje mogli še pravočasno rešiti živino. V bližini so namreč kosili kosci, ki so zapazili ogenj in prebudili tudi gospodinjico, ki je trdno spala.

Škode je nad 50.000 Din in je le deloma krita z zavarovalnino. Orožništvo iz Hoč si vestno prizadeva, da izsledi tega drznega požigalca, ki je preložil svoj zločinski posel zdaj na severni del Dravskega polja. Prebivalstvo je že skrajno preplašeno in iz strahu pred ognjem nima nobene mirne noči več.

Potrebno bi pa bilo, da bi občine organizirale nočne straže, kakor so to storili drugod, da se tako vsaj nekoliko varujejo proti nevarnosti požiga.

ŠIRITE »VEČERNIK«!

POPOLN PORAZ KOMUNISTOV V ČILU.

SANTIAGO DE CHILE, 23. junija. Komunisti so izvedli včeraj nov revolucionarni napad na policijo in državne urade, da bi se znova polastili oblasti. Spopadi so se nadaljevali 24 ur, dokler niso bili ustaši docela poraženi. V bojih je bilo 50 ustašev ubitih, okoli 300 pa ranjenih. Vlade čete so izgubile 10 mož. Vojaško letališče so vladni topničarji tako dolgo obstreljevali, da so uničili vsa letala ter na ta način preprečili, da bi se letalski častniki pridružili komunistom.

VALPARAIZO, 23. junija. Davilova vlada je proglasila nad Santiagom de Chile in nekaterimi drugimi centri preki sod in nastopila brezobzirno proti vsem rušilcem miru in reda. Aretirala je skoraj vse voditelje komunistov in mnoge postreljala. Tako se položaj polagoma normalizira in položaj vlade postaja vedno bolj trden.

NOVA KATASTROFA V ANDIH.

SANTIAOG DE CHILE, 23. junija. Včeraj je bil tu silen potres, ki je porušil več hiš in napravil veliko škode. Človeških žrtev menda ni. Potres je povzročil ponoven izbruh nekega ognjenika v Andih.

PROCES PROTI GORGULOVU.

PARIZ, 23. junija. Obravnava proti atentatorju Gorgulovu, ki je bila določena za 11. in 12. julija, je odgodena do konca meseca. Gorgulov pride pred pariško poroto.

S policije.

Danes imajo med prijavi zabeleženo pritožbo zoper vlačuge in potepuhe, ki postopajo v grajskem gozdu ob Treh ribnikih in nadlegujejo sprehajalce. S svojim grdim vedenjem ti postopači često vzbujajo javno pohujšanje in je skrajni čas, da napravijo varnostne oblasti v tem oziru red. — Aretiran je bil neki France C., ker je svojemu znancu, s katerim sta skupno popiva'a, ko je ta trdno zaspal na klopi v nekem gostilniškem vrtu, sezul nove čevlje in mu jih odnesel. France je na policiji tatvino priznal in ker ima na vesti še neko drugo pregreho, bo oddan sodišču. V policijskih zaporih je prespala preteklo noč svojo hudega mačka 62letna Marija Hvalečeva. Marija je že stara pijanka in znanka policije in je bila radi pijanosti že neštetokrat kaznovana. Tokrat pa so ji iz posebne milosti prizanesli in jo izpustili brez kazni. — Pred dnevi je dobila policija obvestilo o nameravanem vlom pri nekem trgovcu v Selnici. Po preiskavi pa je bilo ugotovljeno in dokazano, da so se pripravljali na vlom neki ptiči, ki so predsedili, skupno s tatinskim slikarjem in »železnim kraljem« Listom, kazen v zaporih tukajšnje jetnišnice. Kakor so izdali, jih je »železnikralj« v jetnišnici natančno poučil, kako se s pridom vlomiti. Še preden pa so šli v prakso, jih je policija polovila, in so morali ponovno v zapor.

Iščejo dediče.

Izseljeniški komisariat v Zagrebu, Kamenita ulica 15. razglašča, da je v Ameriki umrl Pavel Galicky iz Pivnice in zapusti nekaj premoženja. Njegovi nasledniki naj se javijo komisarijatu s svojim naslovom in z dokazilom, da so s pokojnikom v sorodstvu.

Reparacije.



»Da si poljubil mojo prijateljico, to moreš popraviti samo, če mi kupiš nov klobuk.«

»Dobro! In ti obljubim, da bom to tvojo prijateljico poslej pustil v miru.«

»Škodat! Želela bi si še novo večerno obleko...«

Razstava na realni gimnaziji

Priča o mnogih mladih talentih

Prijetno sem bil iznenaden, ko sem stopil v razstavne prostore. Namesto pričakovanih povprečnih risb, kot jih navadno vidimo na sličnih razstavah, sem videl skoro sama izbrana dela, ki pričajo, da je na naši realki mnogo talentov. Prejšnja leta so bile take razstave znamenitost, in je bila realka na glasu, da je vsak njen dijak dober risar. Pozneje je zanimanje za risanje padlo, talentov ni bilo — sedaj pa gre hvalabogu na bolje.

Moj bivši profesor, prijazen g. Ravnikar me je vodil po razstavi in mi razkazoval posamezne risbe; tožil pa tudi, da bi se že dalo kaj napraviti iz teh fantov, ki že sedaj tako dobro rišejo, ako ne bi bili vsi profesorji preobloženi z delom in razredi tako polni. V risalnici jih sedaj sedi kar po 50 do 60 učencev — ko sem jaz hodil v šolo, nas je bilo v risalnici samo 20 do 25 — in se profesor seveda ne more tako posvetiti izrazitim talentom, kot bi se hotel. Toda kljub temu so uspehi krasni in zavirljivi.

Najbolj zastopan na razstavi — in najmočnejši tvorec je gotovo šestošolec Sila. Njegovi akvareli so že zrele mojstrovine. Tehnika in kompozicija odlična, žive barve in res umetniški okus razodeva njegovo resno hotenje. Prav posebno ugajajo »Miljacka«, »Gozd v jeseni« in »Stari mestni stolp«, ki je njegova najlepša slika.

Drugi je osmošolec Žnuderl, ki je razstavil precej del v olju. Tudi on očituje močan talent, in je škoda, da ne namerava iti na akademijo.

Silno so me iznenadili lesorezi četrtošolcev! Tako se dela, fantje! To je prava pot in po tej hodite.

Odličen je posebno Tušak, toda tudi Klasinc, Lovše in drugi so prvovrstni. Ako bodo še naprej tako pridni, bodo kot maturantje že dobri grafiki. Še enkrat: fantje, le tako naprej!

Lep talent je tudi četrtošolka Pirchanova. Njena perorisba »Kristus na križu« je odlična kopija in tehnično jako dobra. Samo bolj resno se bo morala poprijeti dela, kajti na risbi se pozna nekaj površnosti. Polovica je namreč zelo skrbno izdelana, ostala pa kar tako tja vendan. To moti! Dekle naj se tega pazi in nam bo potem, ko bo stvar vzela resno, še v veliko veselje. Bomo imeli vsaj eno umetnico več, saj jih imamo itak tako malo!

Prav priden je tudi Boris Vahtar, vendar so njegove slike večinoma kopije, in to ni dobro. Naj enkrat poizkusi po naravi.

Pa tudi nižji razredi imajo zdrav risarski naraščaj. Falta, tretješolec Zinauer in prav posebno prvošolec Matl so nam porok, da bo realka zopet uživala sloves, kot ga je nekdanj.

Dekleta so v posebni sobi razstavila svoja ročna dela; aranžirana je razstava jako okusno, ugajajo pa najbolj pritiči in blazine v narodnem slogu.

Razstavo prav toplo priporočam posebno starišem, ki imajo tu dokaz, kako se v šoli dela! —ka.

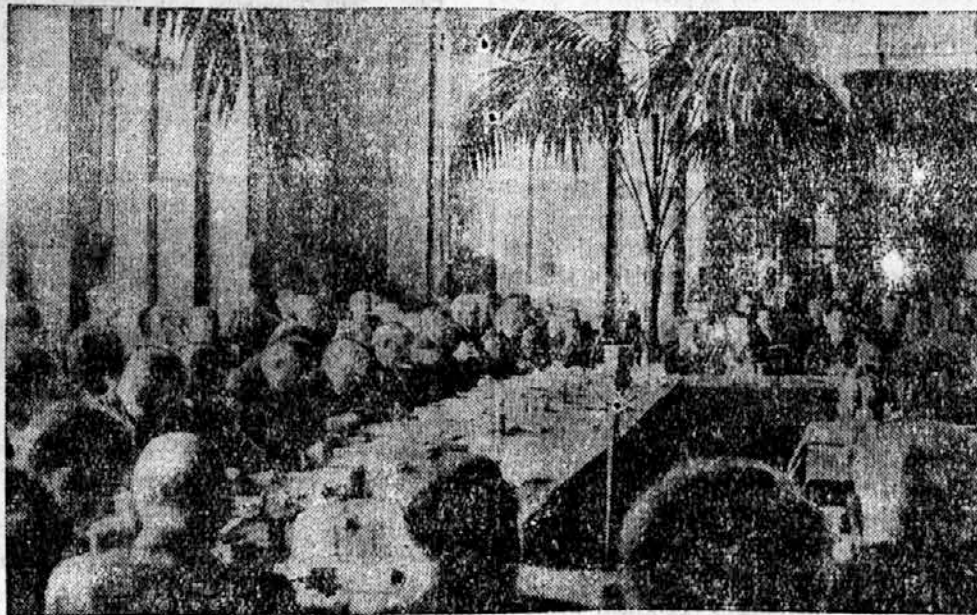
Šolska mladina v Slivnici

priredi ob zaključku šolskega leta v nedeljo 26. t. m. v društveni dvorani v Slivnici lepo mladinsko igro »Martin Napuhek«. Na sporedu je razen tega več deklamacij in pevskih točk, nastopi pa tudi novo ustanovljeni orkester z različnimi koncertnimi točkami pod taktirko g. Mejovška. Vabimo k številnemu obisku!



Sharkey
novi svetovni boksarski prvak.

Sejna dvorana lozanske konference



To je prva slika z lozanske konference, posneta na otvoritveni seji. V sredini sedi predsednik konference, angleški premijer Macdonald. Pred mizo je mikrofona za prenos po radiu. Značilna je velika palma v kotu — simbol miru...

Obmejni promet na severni meji

V maju je dopotovalo 10.774, odpotovalo pa 9.736 oseb

V mesecu aprilu je prekoračilo našo severno mejo skupno 20.510 potnikov. Število potnikov se je zvišalo za pet tisoč od meseca maja. Dopotovalo je 10.774 oseb, in sicer 2962 Jugoslovanov, 4401 Avstrijec, 1266 Čehoslovakov, 566 Nemcev in 1479 pripadnikov drugih držav. Preko Maribora je dopotovalo 1593 Jugoslovanov, 2856 Avstrijev, 2193 Čehoslovakov, 498 Nemcev in 900 drugih; preko Št. Ilja, Cmureka, Dravograda, Prevalj, Radgone in Hodoša pa je dopotovalo 2733 oseb.

Odpotovalo je v preteklem mesecu 9.736 oseb, in sicer 3295 Jugoslovanov, 3893 Avstrijev, 4061 Čehoslovakov, 442 Nemcev in 411 drugih. Preko Maribora

je odpotovalo 2616 Jugoslovanov, 2644 Avstrijev, 1546 Čehoslovakov, 361 Nemec in 320 drugih, skupno torej 7490 oseb. Preko Št. Ilja, Cmureka, Dravograda, Prevalj in Hodoša je odpotovalo 2246 oseb.

V tranzitnem prometu je potovalo v preteklem mesecu: Maribor - Rakek 877 potnikov, Rakek - Maribor 873, Maribor - Prevalje 327, Prevalje - Maribor 210, Prevalje - Labud 754 in Labud - Prevalje 795. Skupno 3636 oseb.

V prvi polovici letošnjega leta je prekoračilo severno mejo 72.740 potnikov, in sicer 28.126 Jugoslovanov, 28.483 Avstrijev, 9.576 Čehoslovakov, 3.172 Nemcev in 3383 potnikov iz drugih držav.

Velika sportna tombola

katero priredi prvi slovenski sportni klub Maribor, bo v nedeljo 26. tm. ob 14. na Trgu Svobode. Prva tombola bo znesek 3000 Din v gotovini, nadalje: spalnica iz trdega lesa, velika moderna kuhinjska omara, šivalni stroj, sportno kolo, lep kanu-čoln, otomana, smučarska obleka po meri, dve svileni obleki, 1000 komadov opeke, vreča moke in 25 kg sladkorja. Na tomboli bo tudi nad 500 drugih dobitkov, kakor drva, premog, živila in vsi, ki iščete srečo, kupujte pridno tablice za to sportno tombolo. — Tablice so na prodaj v trafikah in stanajo le 3 Din. Glavni dobitki bodo razstavljeni v izložbi trgovca Preisa v Gosposki ulici.

Konjice

Tekma koscev, prirejena od sokolske čete v Konjiški vasi preteklo nedeljo, je potekla v najboljšem razpoloženju udeležencev. Ob 14. uri se je pomikal spreved koscev, grabljic, koscev-škricev in številnega občinstva s konjenikom na čelu iz Konjic v Konjiško vas ob zvokih harmonike in med veselimi petjem in vriskanjem koscev. Na travniku so govorili brat starešina dr. Mejak, br. četni starešina Ajdnik in društveni prosvetar br. Nemec, ki so poudarjali veljavnost kmečkoga dela in kmečkoga stanu. Nato se je vršila tekma in so se gledalci zlasti zabavali, ko so nastopili kosci-škrice.

Razvitje Sokolskega prapora Sokolskega društva Konjice, združeno s telovadnim nastopom in z veliko narodno veselico na praznik sv. Petra in Pavla, bo velika manifestacija sokolske in državne ideje v Dravinjski dolini. Praporu kumuje g. ban dr. Drago Marušič, ki bo pri tej priliki sprejel tudi vse župane konjiškega sreza v Okrajni hranilnici. Po slavnosti bo skupen obed vseh županov in starešin sokolskih edinic v dvorani Narodnega doma. Spored za slavnost: Na meji celjskega in konjiškega sreza sprejme g. bana zastopstvo občine in društev v Stranica. Slavnostni sprejem g. bana v Konjicah bo ob 10. uri pri slavaloku pred Narodnim domom. Razvitje prapora ob 11. uri na glavnem trgu. Javna telovadba prične ob 15. uri. Pri isti sodelujejo vse sokolske edince Dravinjskega okrožja in Sokolsko društvo Slov. Bistrica. Nastopi tudi oddelek vojaštva iz Slov. Bistrice. Zaprošeno je za četrtsko vožnjo in za poseben večerni vlak za povratek iz Konjic do Poljčan, s priklučkom na vlake ob glavni prog. — delo ljubljanske tvrdke Hafner in domačih sester, — je razstavljen v izložbi trgovine Petek.

Čarovnik, devica in kozel

Moderen profesor prelzkuša 600letno čarovništvo.

Včerajšnji »Večernik« je prinesel zanimivo sliko o čarovniškem eksperimentu, ki ga je poizkusil te dni predsednik neke angleške družbe za raziskovanje okultnih pojavov na gori Brocken, pravilnem plesišču čarovnic. O tem poizkusu posnemamo iz nemških listov še te-le podrobnosti:

Eksperiment je bil pravzaprav generalna proba za čarovniško predstavo, ki bo v kresni noči. Pri tej predstavi igrajo vlogo tri osebe: prvič čarovnik, drugič devica čistega srca, tretjič bel kozel. Iz tega kozla bi se imeli pričarati »prelep mladenič«. Kraj: magičen trikot v magičnem krogu, konica trikota kaže proti mestu Kasselu, osnovnica pa na čarovniško plesišče. Eksperimentator je mister Price, ki je prišel naravnost iz Londona, in z njim profesor Joad z londonske univerze. »Devica čistega srca« je Angležinja, malega dražestnega belega kozliča pa je poklonila za ta poizkus uprava železnice, vodeče preko Harza.

Po čarovniški knjigi je predpisana polna luna. Žal je bil mesec izginil, ko se je proti polnoči pričela generalna izkušnja. Tako je moral nadomestovati lunno žaromet iz hotela na Brockenu. Okoli 11. ure je pričelo. Privedli so kozla iz

hleva v hotelsko vežo, kjer je čakala nanj angleška družba, dame v sijajnih večernih toaletah, gospodje v fraku in cilindru. Kozla so vodili na predpisani belosvileni vrvi. Bil je velik haló, ko je kozel vstopil, dame so ga božale in poljubovale in ga vpraševale za njegovo mnenje, nakar se je kozel vpričo izjavil tako, da so morali poklicati hotelskega slugo, ki je pritekel z metlo in smetišnico...

Končno je bilo vse pripravljeno. Mr. Price je nesel čarovniško knjigo, devica posodo s kadilom, drugi »služabniki« vrč z rdečim vinom in pa mazilo, sestavljeno po natančnem predpisu iz krvi netopirja, saj petrolejke in čebelnega medu. Čarovnik, devica in kozel so stopili v magični krog. To se pravi: kozla so morali vleči noter, ker se je branil z vsemi štirimi. Zavezali so mu oči, ker se je plašil ognja. Občinstvo se je razpostavilo v velikem krogu, meketalo, mijavkalo in zbijalo šale.

Nato je mister Price pričel mrmrati predpisano kozjo molitvico. Tudi kadilo je po predpisu gorelo 15 minut. Potem so devici dali v roke veliko posodo z vodo, da je pogasila ogenj. Zdaj je prišel na vrsto ubogi kozel. Namazali so ga z netopirjevim mazilom, pri čemer bi imela devica mrmrati po latinsko besede: »Proč, vi brezbožniki!« In zdaj bi se imela po čarovniški knjigi v smeri proti Kasselu prikazati svetla luč. A to se ni zgodilo.

In samo operatér — snemali so seveda obenem ves prizor za film — je rjovel: »Še enkrat šest bakel!« In bakle magnetije so zabliskale v jarki luči, in močni vihar je podil iz njih v noč blesteče iskre in gost dim, kar je dajalo sliko resnično fantastično-magično ozadje. Devica pa je čisto neprogramsko kričala po angleško, iz strahu pred iskrami, ki so ji padale na gole roke: »Saj me boste še zažgali!«

Kozel je od strahu izkušal zbežati, kinski operater pa je nemoteno rjovel: »Še bliže z baklami!«

Zdaj je prišel trenutek, ko je namanega in z vinom politega kozla treba zagrniti z belo rjuho. Zgodilo se je. Mesec bi se moral po programu zatemniti. A meseca sploh ni bilo. Pa so zastrli vsaj hotelski reflektor.

Mister Price je štel: ena, dve tri... do deset. Pri »deset« je devica dvignila rjuho — in med bučnim grohotom gledalcev je stal tam mali beli mladenič z rožički in od strahu meketal, da bi se ga kamen usmilil.

Berlinski listi se seveda po svoje norčujejo iz te čarovniške predstave, pristavljajo pa, da ima kakor vse tudi ta zadevščina svojo dobro stran: je prišlo vsaj nekaj denarja od tam, kjer ga očitno imajo še dovolj, v deželo, kjer ga nimajo...

Smrtonosni horoskop

Mladi nemški lirik Fritz Mallien, ki je v zadnjem času izdal več pesemskih zbirk, katere je kritika izredno pohvalila, se je te dni v Berlinu ustrelil in vzbudil s svojo smrtjo, katere si nihče ni mogel razlagati, veliko senzacijo. Mladi pesnik je užival povsod sloves, bil je ljubljenec družbe in tudi njegovo gmotno stanje ni bilo slabo. Tako bi njegov samomor ostal večna zagonetka, če se ne bi bil oglasil njegov pesniški tovariš in prijatelj Alfred Brust. Brust je namreč sporočil policiji, da je pokojni pesnik Mallien češče obiskoval neki okultistični krožek. V tem krožku mu je neki »prerok« napovedal, da bo v kratkem izvršil samomor. Mladi pesnik, ki je imel že itak slabe živce, si je to napoved vzela tako k srcu, da si je napoved zares končal življenje. Policija je »preroka« izsledila in aretirala in sodišče ga je obtožilo radi — umora. Obtožnica naglašuje, da je s sugestijo namenoma navedel Malliena do samomora, da bi na ta način postal popularen in bi več zaslužil.

Gospod poslanec.

»In zdaj, ko sem izvoljen, vam obljubujem, da bo moj glas slišati po vsej državi — in tudi preko mej!«

Glas iz poslušalstva: »Glasneje! Ne razumemo ničesar...«

Spominjajte se CMD

VOHUNI

Iz tajnih arhivov.

Nemški vohuni so v Angliji sigurno videli tanke, ki so izzvali jako presenečenje na bojišču, ko so se pojavili, toda nemški glavni stan tako dolgo ni verjel vanje, dokler se ta strašila res niso pojavila. Da, še takrat so bili tanki pravljica za one, ki jih niso videli. Enega prvih tankov je neka bomba popolnoma razrušila; edini vojak, ki je ostal živ, pa je dobil tak živčni napad, da je Nemcem, ko so ga vjeli, dal natančne podatke o konstrukciji tega svojevrstnega bojnega orožja. Njegov opis je bil tako natančen, da so nemški inženjeri po njegovih navedbah zgradili model. V nemškem vojnem ministrstvu pa so vsa poročila o tankih vrgli v koš, češ, da niso verjetna.

Ta primer pa ni edinstven. Neki Elzačan, ki je dezertiral iz nemških vrst in pobegnil k Francozom, je podal natančne podatke o nameravanem nemškem napadu. Toda niso mu verjeli. Njegovi podatki so se zdeli francoskim častnikom preveč točni in natančni, da bi bili verjetni. Imeli so ga za nemškega vohuna, ki se je pod krinko elzaškega dezertarja vtihotali v njihove vrste. Pod strogim nadzorstvom so ga poslali v zaledje, za njegova svarila pa se niso brigali. Nemci pa so za minuto natančno izvršili napad, kot je to povedal dezertar, — Francozi so utrpeli hud poraz.

Iz sasedene Belgije si pripovedujejo strašno zgodbo, ki pa ni brez humorja. Ne daleč od obale reke Schelde je majhno naselje Baar-le-Nassau, ki pripada Belgiji, čeprav je nekaj milj oddaljeno od meje in obdano od holandskega ozemlja. Ta mala enklava je bila dodeljena Belgiji, čeprav geografično spada k Holandski. Belgijcem je bil ta kraj sijajno izhodišče za njihove vohune, kajti prebivalstvu je bilo prav lahko uiti preko holandskega ozemlja. Vojni obvezanci, ki so pobegnili pred Nemci, so se običajno ustavili v tem kraju in povedali častnikom vse, kar so videli. Na ta način so nasprotniki dobili precej važnih novic.

Ko pa je vojna trajala dej časa, so Nemci svoj položaj v Belgiji utrdili in se pričeli čedalje bolj zanimati za nasprotno vohune. Ob meji so potegnili trojno žično oviro, v katero so spustili tok visoke napetosti, poleg tega pa so ga stražili vojaki, tako da je bilo le najbolj odločnim vohunom mogoče priti preko meje. Vohunstvo v tem kraju je precej nazadovalo.

Kasneje pa je ta kraj znova vzbudil pozornost Nemcev, kajti mnogi Belgijci so naenkrat izrazili željo, da bi bili radi pokopani v tem kraju. Sorodniki so potem prosili Nemce za dovoljenje, če smejo prekoračiti mejo in pokopati pokojnega na koscu belgijske zemlje, na katero še ni stopila noga osvobodilcev.

Čuvstveni oziri, spoštovanje pred zadnjo željo umrlega ter prizadevanje, da ne bi prebivalstva preveč razdražili, vse to je uplivalo, da so Nemci redno ugodili tem prošnjam. Sestavili so poseben pravilnik za žalni sprevod, ki je hotel izkazati pokojniku zadnjo čast. Preden so krsto prepeljali preko meje, jo je pregledal nemški zdravnik, medtem ko so morali ljudje, ki so se hoteli udeležiti pogreba, položiti visoko kavčijo kot garancijo, da se povrnejo v Belgijo. Ker so se taki pogrebi vršili čedalje bolj pogosto, so morali majhno pokopališče v Baar-le-Nassau povečati.

V zadnjem letu vojne pa so nemški protivohuni postali pozorni, kajti kljub vsem povišanim varnostnim ukrepom in pozornosti obmejnih straž, je uhajalo čedalje več poročil iz Belgije. Poizvedovanja so pokazala, da vodi njihova pot skozi ta kraj.

Do tedaj so se nemški zdravniki zadovoljevali le s površnim pregledom mrljica, ker niso hoteli s preveč natančnim in dolgotrajnim pregledom žaliti čuvstev žalujočih. Sedaj pa je bilo treba nastopiti odločno, kajti vohunstvu je bilo treba napraviti konec. Ko so nekega večera ob prisotnosti nemškega zdravnika položili v krsto nekega umrlega meščana iz Antwerpna, so nenadoma vdri v sobo nemški stražniki in kratkoma odstranili žalujoče iz sobe. Krsto so sedaj kos za kos razstavili; njihov sum, da bodo našli dvojno dno ali pa slično skrivališče, pa se ni uresničil.

Ker jih poizvedovanja v tej smeri niso privedla do nikakega uspeha, so obrnili pozornost na mrljica in naprosili zdravnika, naj truplo natančno preišče. Zdravnik je ugodil želji in kmalu odkril, da je nekdo s silo porinil mrljico ozko leseno cevko v grlo. Ko so jo vzeli in odprli, so v njej našli poročila o položaju v Antwerpnu. Posledica tega je bila, da so vjeli nekaj vohunov, katere je to odkritje izdalo, in jih ustrelili. Razumljivo, da od sedaj taki pogrebi niso bili več dovoljeni.

Čeprav so bili Belgijci kot narod vdani antanti, so se vseeno našli ljudje, ki so delali za Nemce. Večino teh ljudi je nemška protišpijonaža uporabila v zasadenem ozemlju; drugi pa so delali za hrbotom zaveznikov na tistem koščku belgijske zemlje, katere Nemci niso bili zasedli. V tem delu bojišča, komaj deset kilometrov oddaljeno od strelskih jarkov je stala graščina, v kateri so se naselili častniki angleškega generalnega štaba.

Toda tudi prejšnji prebivalci so ostali v graščini kljub vsem protestom svojih gostov, ki so jim dopovedovali, da stoji grad preblizu bojišča, da so v življenjski nevarnosti, sploh pa da je civilnemu prebivalstvu prepovedano prebivati tako blizu fronte. V tem primeru je šlo za star zakonski par, ki je pripadal najstarejšemu belgijskemu plemstvu. Oba sinova sta bila častnika v belgijski armadi in skupno z drugimi neustrašeno branila.

Dva prijatelja iz strelskega jarka

O nepričakovanem srečanju dveh mož, ki sta si l. 1916 doigo ležala nasproti v strelskem jarku in izkušala drug drugega ubiti, poročajo zdaj londonski listi. Učitelj Kohl iz Mainza je s skupino svojih učencev napravil izlet v Anglijo. Prvi angleški učitelj, s katerim se je seznanil na angleških tleh, je bil vodja neke šole v Kentu, mister Churchyard. Ko sta pri nekem razgovoru obujala svoje vojne spomine, se je izkazalo, da sta bila ne samo na istem delu fronte, ampak natančno oba na isti točki, namreč pri Boesingheu na ypernskem kanalu. Tukaj sta si leta 1916 dolge tedne stala nasproti — oko v oko, — in prežala drug na drugega s puško, ročnimi granatami in bajonetom.

Večinoma sta bila oddaljena na kakih 30 metrov, nekaj časa pa celo samo 12 metrov. Oba sta se še prav dobro spominjala dveh tovornih avtomobilov, za katerima se je skrival eden ko drugi, da bi usmrtil sovražnika. Kohl je pravil, da je nekoč z daljnogledom videl dva angleška oficirja na komaj 20 metrov, kako sta se sklanjala nad nekimi zemljevidom. Eden njiju je bil Churchyard.

Tako sta si nekdanja sovražnika zdaj postala najboljša prijatelja in sta se dogovorila, da se še letos v počitnicah staneta na tistem kraju fronte, kjer sta si nekdanj tako srdito stregla po življenju, in da bosta tam izpraznila steklenico šampanjca na medsebojno zdravje, srečo in dolgo življenje.

Upniki.

Učitelj je otrokom razložil razliko med dolžniki in upniki. Na vprašanje, kdo so dolžniki, je dobil pravilni odgovor: »Tisti, ki dolgujejo denar«. Na drugo vprašanje, kdo so upniki, pa odgovori mala Mimica tudi pravilno: »Tisti, ki upajo, da bodo dobili denar.«

„Večernik“

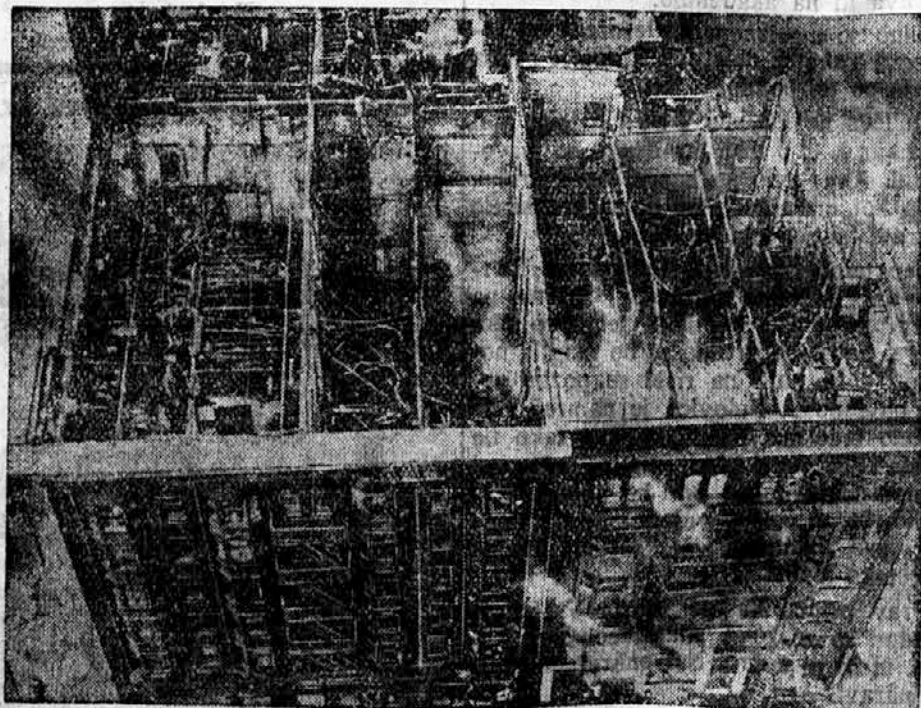
stane mesečno prejemati v upravi ali po pošti Din 10.—, dostavljen na dom Din 12.— !!!!!!



Lov na fihotapce

Da ne skrivate kaj pod brado, ha?

Strašen prizor požarne katastrofe



V ameriškem mestu Clevelandu je nedavno v nekem šestnadstropnem hotelu izbruhnil požar, ki je poslopje skoro popolnoma upepelil. Pri tem je zgorelo tudi enajst hotelskih gostov, ki se niso mogli pravočasno rešiti.

Na prodaj večja množina makulturnega papirja

Vprašati v upravi „Jutra“ in „Večernika“ Maribor, Aleksandrova 13

Izvrstno vino dospelo liter Din 4.- in Din 5.- od 10 litrov naprej. Zrinjskega trg 6. 1976

Kompletni gostliničarski inventar na prodaj. Naslov pri upravi »Večernika«. 1978

Fišolovke po 30 para komad proda Gnilšek, Razlagova 25. 1981

Sobo oddam mirni družini. Studenci, Slomškova ulica 9. 1975

Hiše ali posestva od 35.000 Din dalje prodaja Posredovalnica. Maribor, Sodna ulica 30. 1987

Zdravko Anderle specerijska trgovina Maribor, Gosposka ulica 20

Naročnikom in čitateljem

„VEČERNIKA“

priporočamo te-le mariborske tvrdke,

naše inserente:

Drago Roglič industrija „KARO“ čevljev Maribor, Koroška cesta 19

Justin Gustinčič mehanična delavnica Maribor, Tattenbachova ul. 14

„JUG“ d. z o. z. prodaja koles, otroških vozičkov Maribor, Tattenbachova ul. 14



zastopniki se sprejmejo

Dva lokala za trgovino ali obrt v sredini mesta oddam v najem. Naslov se izve pri upravi »Večernika«. 1979

Dve sobi, lepo opremljeni, v sredini mesta oddam solidnim gospodom ali damam. Naslov se izve pri upravi »Večernika«. 1980

Sodna

najpreglednejša kartoteka Soklič, Maribor Tel.2510

20.000 do 30.000 Din rabim za 6 mesecev. Plačam 20%. Prva garancija. Ponudbe na upravo »Večernika« pod šifro »B. S.« 1986

Dva priročna lokala tik kolodvora takoj oddam. Aleksandrova c. 48. 1982

Dve prazni sobi v prvem nadstropju, tik kolodvora oddam. Aleksandrova c. 48. 1983